

KIEDYĆ (24) *cn*

e jasne.

Sł stp notuje w funkcji przysłówka, Cn, Linde brak.

1. Wprowadza zdanie okolicznikowe (22) :

A. Wprowadza zdanie czasowe (9) :

a. Zdanie czysowe równoczesne (4) : Miły panie czofyę łało Nietak czy fyę nam to zdało Kiedycz my byli namiemi *RejKup* aa3v, V; *LubPs* Q2; A kiedyc Spuft przyydzie/ [...] każełz zábrnąć z włokiem *Strum* H4v.

b. Zdanie czasowe z odcieniem warunku: ilekroć (3) : *RejJóz* Dv; Kiedyc Grudá boty obuy *SienLek* 43v; Ale kiedyc fyę flugá doftanie Legart/ piianicá/ koftérá/ [...] Tákovégo mądry á bączny Pan záraz pozna *Strum* R3v.

c. Zdanie czasowe z odcieniem przyczyny (2) : Iużci ią śmiałość ominie/ Kiedyc iey to złoto zginie. *BierEz* P4v; *KmitaPsal* A2v.

B. Wprowadza zdanie warunkowe (4) :

a. Warunek rzeczywisty (2) : Ale kiedyc ią [prawdę] y w tym kto ná pieczy miewa/ S tą iście kto co pocźnie zewfząd rokfołz bywa. *RejWiz* 40; Kiedyc fyę tráfi robić Groblą ná wzwyfz Trzy łokcie: zawierkę y zakład iuż małz náznączóny. *Strum* D4v.

b. Warunek nierzeczywisty; z trybem przypuszczającym (2) : Bo kiedycby tak gęfta [woda] iáko náłzá byłá/ A ná czymże profzę cie by fie záwieśiłá. *RejWiz* 151.

Połączenie: »kiedycby ... tedycy« (1): Kiedyc by ty rzeczy/ ktore fie nam zdádzą być przyrodzone/ dobre były: tedycy ich nam Bog niezákázował. *CzechRozm* 242v.

C. Wprowadza zdanie przyczynowe (9) : Kiedyc mię odftąpili wfyłcy doktorowie: Záraz po śmierci moiéy pogrębłzy mé ciáło/ Tám rzeczy moje daycie/ gdzie fyę nápiłáło. *PudłFr* 77.

Połączenie: »kiedyc ... już« (1): Ale kiedyc tám zołtał iużci widzę żeć błąd. *HistLan* D.

a. Zdanie podrzędne podaje motywację wniosku zawartego w zdaniu nadrzędnym przez podanie rezultatu: skoro (4) : *RejFig* Bb4v; kiedic temu tak to łatwie przyehodzi/ muśic tho dobrze lepiej vmieć niż pokázuie *GórnDworz* Fv, Xv.

Połączenie: »kiedyc ... tedycy« (1): Kiedyc bráćifzkowie dobrze gálfzą ogień gdy gore Miáłto/ tedycy też pomogli bić nieprzyiaćielá. *BielSpr* 12v.

b. Przy zdaniu nadrzędnym pytajnym wprowadza argument uwydatniający retoryczność pytania (3) :

Połączenie: »kiedyc ... (a) co(ż), coż ... kiedyc« (2 : 1): *BielKron* 72; kiedyc w tym tak ieft ofobny/ co nie ieft ie⁸⁰ záwołania/ coż w tym tám/ w czym czyni profelsią. *GórnDworz* N5; *PowodPr* 46.

2. Wprowadza zdanie dopełnieniowe (2) : nie dufay fortunie/ Bo cie tá w lás záwiodfzy ni wzwiefz kiedyc dnnie. *RejZwierc* B4, 229v.

Cf [**KIEDYŚCI**], KIEDYŻCI

AL, KW